

1873-09-21

SENDER

Susette Cathrine Holten, P.C. Skovgaard

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Mentioned people:
Lorenz Frølich
Johan Rohde
Sofie Rønne
Titus Schouw

Archive:
Mappe 31 nr. 30

TRANSCRIPTION

Mappe 31 nr 30

Rosenvænget den 21 September 1873.

Kære Joakim!

Tak for Dit Brev, der er godt at det ikke er mig, som lever af bare Vælling, som Du gør. Du kan tro, at lille Rødt er sød, den er rigtignok ligeså sød som Freja var, i Formiddags da jeg spille var den inde i Stuen, og jeg gik et Øjeblik ud d, men da jeg kom ind igen sad den på Stolen foran Klaveret og så sig omkring.

I går spiste Lille Rødt Kyllingebeben, den holdt på det med Benet og gnavede med en Iver

-2-

og Velbehag og var ikke nær så kræsen som Munte, der lod de halve ligge. Du kan ikke tænke Dig hvor kræsen Munte er blevet og hvor sød lille Rødt er, den er sådan efter at bide i Fingrene. Alle vores store Æbler falder ned og [mange af] de små, der bliver kun få tilbage på Træerne og de er små.

Jeg skal hilse fra Sofie

Din egen Søster.

21. Sept:

Kjære Joakim!

Tak for Dit Brev, det er en Skam at jeg ikke har faaet besvaret det før, tilgiv mig. Jeg har været adskillig paa Farten i sidste Uge, i Anledning

-3-

af at Frølich er her og snart skal reise derfor har jeg været buden ud sammen med ham, i Onsdags aftes hos Landskabsmaler Rohde og Fredag Middag hos Saabyes, der var Frk Rønne med. En Dag var jeg i Dyrehaven, der var prægtige Regnbyger at see paa, for resten var Veiret maadeligt nok. Jeg maler nu for Alvor paa mit store Billede, jeg tog ikke nyt Lærred, men maler paa det gamle, det gaaer meget godt, jeg haaber at det skal blive et godt Billede, jeg længes efter at høre hvad Du vil synes om det. Tak for Din Beskrivelse af Værelserne og Decarationerne, jeg forstod det saa temmelig, det maae blive en kostbar Leilighed. Det var

-4-

kjønt af Neergaard at bede Dig med, jeg gad vist hvem der var.

Onkel Titus var her forleden Dag, da han hørte at Du var paa Fuglsang vilde han at Du skulde besøge ham, han sagde at naar Du vilde lade ham vide naar Du vilde komme til ham, saa vilde han hente Dig.

Min kjære Dreng Du maae endelig gjøre Dig mere umage med Din Retskrivning, ellers bliver Du nødt til paany at tage Undervisning deri, for

naar Du bliver ældre som og, som jeg haaber vil blive anset for et dannet
Menneske, saa gaaer det ikke an at skrive saaledes; udenpaa Dit Brev til
mig skrev Du Proffesor isteden for Professor jeg skammer mig ved at Folk
skulle tro at jeg havde ladet Dig dårlig oplære. Lev vel min Dreng,
Din Fader

Skjævt af Niergaard et bæk Dig med,
jeg gik vist frem der over.

Endel Titus var for forleden
Dig, da jeg spids et dæmper
Fuglung midt for et dæmper
bølge for, jeg spids et dæmper
midt bæk for vist naar du midt
samme til for, på midt for
fint Dig. Min høje Dig
du men vist bjørge dig men
samme med din skulpturering,
allere bliver du vist til gæng
et bæk skulpturering der, for
men du bliver aldele for og, for
jeg prøver vil blive endel for et dæmper
samme for, jeg spids et dæmper
for en skulptur; indbyrdes det for
til mig for du Professor skulptur for
Professor jeg skulptur mig med et dæmper
skulptur bæk et jeg spids bæk Dig skulptur
og for: bæk med min Dig, du bæk

Rosenvanget den 11 September 1872

Kære Joakim!

Tak for Dit Brev, der er godt,
at det ikke er mig som lever
af bare Halling, som Du gør.

Du kan tro, at lille Rødt er
spd, der er rigtig nok ligeså
spd som Treja var, i Formida
dags da jeg spille var der
inde i Stuen, og jeg gik et
øjeblik udde, men da jeg kom
indigen sad den på Stolen foran
Klaveret også sipsomkræng.
Jeg spids lille Rødt Kyllingen
ben, den holdt på det med
Benet og quavede med en for

og Velbehag og var ikke
når så krasen som
Munde, der lod de halve
ligge. Du kan ikke tænke Dig
hvor krasen Munde er blevet
og hvor spid lille Rødt er,
den er sådan efter at bide i
tingene. Alle vores store Eller
falder ned og de små, der bliver
kun på tilbage på Træerne
og de er små. Jeg skal hilsne
på Sofie Din egen Søster.

21. Sept.

Din Fostermor!
Tak for Dit Brev, det er en Bønn
at jeg ikke for gaaet besvaret det for
lignes mig. Jeg for alvor at Billig
gaa forhen i sidste Uge, i Anledning

af et Frøhlich ar for og snart fald
mit. Derfor for jeg altid tænke udspænd
med mig i Anledning efter for Land, Bøt,
maler Rødt, og Fordy Muntly for
Søtjes, der var det Bønn med, for
Dag var jeg i Dyrskam, der var gaaet
hvis Dyrskam og for gaaet for gaaet
Anvendt med det. Jeg tænke
mig for hvor gaaet med det Billede,
jeg tog det mit Bønn, men maa
gaa det gamle, det gaaet med det
jeg forber at det, det blev det godt
Billede, jeg tænke efter at jeg
for det med mig som det. Det
for den Beskrivelse af Anledning
og Decorationen, jeg forber at
for Anledning, det blev
en Bønn til det. Det var